EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.12.2017
COM(2017) 788 final

VAREPAKKEN

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

OM ANVENDELSEN AF DIREKTIV (EU) 2015/1535 FRA 2014 TIL 2015

{SWD(2017) 465 final}

Indholdsfortegnelse

INDLEDNING 3

1. Udvikling 2014-2015 5

1.1. Anvendelse af notifikationsproceduren som led i "bedre lovgivning" og til forbedring af konkurrenceevnen 5

1.2. Brug af notifikationsproceduren til at forbedre den gensidige anerkendelse 5

1.3. Forbedringer af notifikationsproceduren 6

1.4. Retspraksis med hensyn til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked 6

2. Anvendelse af notifikationsproceduren 7

2.1. Effektivitet: generel oversigt 7

2.2. Anvendelse af hasteproceduren 18

2.3. Notifikation af "skattemæssige eller finansielle tilskyndelsesforanstaltninger" 18

2.4. Opfølgning på Kommissionens reaktioner 18

2.5. Opfølgning på notifikationsproceduren 19

2.6. Strukturerede udvekslinger med medlemsstaterne 19

2.7. Anmodninger om aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet i henhold til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked 20

2.8. Gennemsigtighed 20

3. Konklusion 21

RESUMÉ

I denne rapport analyseres anvendelsen af en af det indre markeds hjørnesten fra 2014 til 2015, nemlig den notifikationsprocedure, der er fastsat i direktiv (EU) 2015/1535[1] (i det følgende benævnt *"direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked*"). Rapporten fokuserer på, hvordan notifikationsproceduren bidrager til at skabe et velfungerende indre marked og gennemføre politikken om bedre lovgivning[2].

Direktiv (EU) 2015/1535 blev vedtaget den 9. september 2015 og ophævede og erstattede direktiv 98/34/EF. Da direktiv 98/34/EF flere gange var blevet ændret på væsentlige områder (navnlig for at medtage informationssamfundets tjenester og fjerne tekniske standarder fra dets anvendelsesområde), blev det besluttet at kodificere det af hensyn til klarheden.

Notifikationen af nationale tekniske forskrifter til Kommissionen, inden de vedtages, har vist sig at være et effektivt redskab til forebyggelse af handelshindringer og til samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne samt medlemsstaterne imellem. Notifikationsproceduren har fungeret som en vigtig rettesnor for medlemsstaterne i deres reguleringsaktiviteter, herunder i visse nye sektorer, ligesom den i høj grad har bidraget til at gøre de nationale tekniske forskrifter mere gennemskuelige, letlæselige og effektive på områder, der ikke eller kun i begrænset omfang er harmoniserede. Den større klarhed i medlemsstaternes lovgivningsmæssige rammer kan hjælpe erhvervsdrivende med at tilpasse sig de nye regler og dermed reducere omkostningerne i forbindelse med adgang til og korrekt anvendelse af forskrifterne. Dette er muligt takket være det forhold, at tekniske forskrifter, der er meddelt Kommissionen, oversættes til EU's 23 officielle sprog[3].

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation) (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

2 Handlingsplanen om bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer, KOM(2002) 278 endelig. Se også *Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union* , KOM(2005) 97 endelig, *Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: En strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer*, KOM(2005) 535 endelig, *En strategisk gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union*, KOM(2006) 689, *Anden strategisk gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union*, KOM(2008) 32, *Tredje strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union*, KOM(2009) 15, *Smart regulering i Den Europæiske Union*, KOM(2010)543, og *Bedre lovgivning: Levering af bedre resultater til fordel for en stærkere Union*, COM(2016) 615 final.

3 Oversættelse til irsk er ikke tilgængelig.

INDLEDNING

Notifikationsproceduren for nationale tekniske forskrifter gør det muligt for Kommissionen og for EU's medlemsstater i god tid inden vedtagelsen at undersøge de tekniske forskrifter, som medlemsstaterne agter at indføre for produkter (i industri-, landbrugs- og fiskerisektoren) og for informationssamfundets tjenester (se bilag 1 til det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne rapport). Proceduren gælder også – i en forenklet udgave – for de EFTA-medlemsstater, der har underskrevet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og for Schweiz og Tyrkiet (se bilag 3).

Notifikationsprocedurens hovedformål er at forebygge nye hindringer for det indre marked, inden de er blevet indført og har fået negative virkninger.

Det indre marked er en af Kommissionens ti prioriteter, og et mere velfungerende indre marked er ifølge Kommissionen en drivkraft for opbygningen af en stærkere EU-økonomi og "*Europas største aktiv i en tid med øget globalisering*"[4]. Sammen med medlemsstaterne arbejder Kommissionen derfor på at udnytte det indre markeds potentiale fuldt ud "*så borgerne, virksomhederne og de offentlige myndigheder kan få adgang til varer og tjenesteydelser af den højest mulige kvalitet og til den lavest mulige pris*"[5]. Som det anføres i strategien for det indre marked, er det indre marked "*et af Europas vigtigste resultater*"[6], og det er ifølge Kommissionen en prioritet at fjerne tilbageværende lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige hindringer for det indre marked for varer og tjenesteydelser. Kommissionen har besluttet at sætte et nyt skub i det indre marked med en række ambitiøse og pragmatiske foranstaltninger inden for centrale dele af EU's indre marked, f.eks. den cirkulære økonomi, den kollaborative økonomi, det digitale indre marked, kapitalmarkedsunionen og skatteområdet.

I sin meddelelse "*Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne*"[7] har Kommissionen understreget, at "*[v]arer tegner sig for ca. 75 % af samhandelen mellem medlemsstaterne, [og at det i 2014 blev] skønnet, at samhandelen med varer mellem medlemsstaterne havde en værdi af 2 900 mia. EUR*". Dette fremhæver den vigtige rolle, som handel med varer spiller for handel på det indre marked generelt (handelen med varer mellem medlemsstaterne tegnede sig for 20,6 % af EU's BNP i 2015). Behovet for at styrke den frie bevægelighed for varer og skabe en mere forudsigelig lovgivningsramme for virksomhederne fremhæves på ny i det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne meddelelse. Direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked bidrager direkte eller indirekte til forskellige opfølgende initiativer inden for rammerne af strategien for det indre marked.

På grund af den centrale betydning, som direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked har for den effektive gennemførelse af det indre marked for varer og for informationssamfundets tjenester, vedtages denne rapport sammen med "varepakken". Varepakkens formål er at sætte skub i det indre marked og udnytte dets fulde potentiale ved at styrke tilliden til det indre marked til gavn for alle, både borgere og virksomheder. Der

---

4 https://ec.europa.eu/priorities/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_en_0.pdf.

5 Se *Kommissionsformand Junckers politiske retningslinjer, En ny start for Europa: Min dagsorden for job, vækst, retfærdighed og demokratisk forandring. Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission*, https://ec.europa.eu/priorities/internal-market_da.

6 *A Single Market Strategy for Europe - Analysis and Evidence Accompanying the document Upgrading the Single Market: more opportunities for people and business*, SWD/2015/0202 final.

7 Se *meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne*, COM(2015) 550 final.

fremlægges specifikt initiativer, der sigter mod at få gensidig anerkendelse til at fungere bedre og forbedre håndhævelsen af fælles EU-produktsikkerhedsregler.

Direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked er det indre markeds mest åbne og gennemsigtige instrument. Det er et unikt system, som forebygger, at der opstår nye hindringer for det indre marked, ved at rette fokus mod gennemsigtighed, dialog, forebyggelse og bedre lovgivning. Det bestemmer ikke kun, at medlemsstaterne deltager i denne procedure på lige fod med Kommissionen, men giver også interessenterne selv mulighed for at få adgang til alle nationale tekniske forskrifter under udarbejdelse, som oversættes til Unionens 23 officielle sprog. Erhvervsdrivende kan derfor foregribe handelshindringer og kan konkret undgå unødvendige og dyre administrative byrder for deres virksomhed ved at påtage sig en aktiv rolle i notifikationsprocessen.

Direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked spiller også en vigtig rolle på overholdelsesdialogmøderne med medlemsstaterne[8], som er en del af arbejdsområdet med fokus på overholdelseskultur og smart håndhævelse under strategien for det indre marked[9]. Disse møder er ifølge Kommissionen en mulighed for at drøfte, hvordan gennemførelsen og anvendelsen af EU-lovgivningen kan forbedres. Dialogerne er også en lejlighed til sammen med medlemsstaterne at drøfte, hvordan udfordringerne i forbindelse med håndhævelse af EU-lovgivningen kan håndteres proaktivt. I denne sammenhæng sætter dialogen omhandlet i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked kombineret med andre indikatorer Kommissionen i stand til bedre at udpege de problematiske sektorer og strukturelle problemer i medlemsstaterne.

Under hensyntagen til den betydning, som direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked har for forebyggelsen af hindringer på det indre marked for varer, fremsatte Kommissionen for nylig inden for rammerne af tjenesteydelsespakken et lovgivningsforslag om et særskilt notifikationsinstrument på tjenesteydelsesområdet. Dette har til formål at modernisere den eksisterende notifikationsprocedure under tjenesteydelsesdirektivet[10] og vil omfatte bestemmelser om yderligere forudgående kontrol af begrundelsen for og proportionaliteten af nye nationale forskrifter, som potentielt kan begrænse den frie bevægelighed for tjenesteydelser, og tage fat om overholdelse gennem dialog med medlemsstaterne, inden den foreslåede lovgivning er blevet vedtaget[11].

I medfør af dets brede anvendelsesområde, som omfatter alle produkter i industri-, landbrugs- og fiskerisektoren og informationssamfundets tjenester, medvirker direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked også til at fremme den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser inden for nye sektorer i den digitale økonomi og til at forebygge nye handelshindringer på EU's digitale indre marked. Notifikationsproceduren efter direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked hjælper også med at skabe et stærkere og mere sammenhængende digitalt indre marked. Med hensyn til den kollaborative økonomi sigter direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked også mod at forhindre, at

---

8 Overholdelsesdialoger er strukturerede/strategiske møder med medlemsstater, som afholdes jævnligt for at gøre status over integration af det indre marked i den enkelte medlemsstat, herunder navnlig status for gennemførelse og igangværende overtrædelsesprocedurer.

9 Se afsnittet "*Ensure a culture of compliance and smart enforcement to help deliver a true Single Market*" i strategien for det indre marked på http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_en.

10 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

11 Se *forslag til om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser*, COM(2016) 821.

medlemsstaterne vedtager ubegrundede og uforholdsmæssige krav vedrørende markedsadgang[12].

1. UDVIKLING 2014-2015

1.1. Anvendelse af notifikationsproceduren som led i "bedre lovgivning" og til forbedring af konkurrenceevnen

Allerede i sin meddelelse "*Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union*"[13] understregede Kommissionen, at den forebyggende kontrolmekanisme i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked bidrager til at forbedre kvaliteten af den nationale lovgivning vedrørende produkter og informationssamfundets tjenester. Samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med notifikationsproceduren har til formål at sikre klarere lovgivningsmæssige rammer for de erhvervsdrivende.

Som et led i Kommissionens handlingsplan om bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer[14] er medlemsstaterne blevet opfordret til at indsende konsekvensanalyser (eller konklusionerne heraf) sammen med de anmeldte udkast til tekniske forskrifter efter direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, når sådanne analyser er gennemført internt. Via disse analyser tilskyndes medlemsstaterne til på forhånd at overveje, hvilken reguleringsform der vil være mest hensigtsmæssig, og Kommissionen kan bedre kontrollere nødvendigheden og proportionaliteten af de foreslåede foranstaltninger. I den omhandlede periode indgav medlemsstaterne konsekvensanalyser vedrørende 356 notifikationer (næsten 25 % af det samlede antal notifikationer). Dette er en mindre stigning i forhold til de foregående to år, hvor medlemsstaterne indgav 314 konsekvensanalyser ud af 1 439 notifikationer (ca. 22 % af det samlede antal notifikationer).

1.2. Brug af notifikationsproceduren til at forbedre den gensidige anerkendelse

Direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked bidrager til bedre gensidig anerkendelse. Evalueringen af nationale forskrifter inden deres vedtagelse i lyset af artikel 34-36 i TEUF og princippet om gensidig anerkendelse og Kommissionens henstillinger om at indsætte en bestemmelse om det indre marked i anmeldte udkast til nationale forskrifter, hvor det er nødvendigt, hjælper med at mindske risikoen for, at disse forskrifter skaber nye lovgivningsmæssige handelshindringer. Denne forebyggende mekanisme kan gennemføres ved en korrektionsmekanisme, hvis myndigheder ikke anvender princippet om gensidig anerkendelse korrekt, når de træffer afgørelser baseret på nationale forskrifter i specifikke sager. Rapporten er derfor vedtaget sammen med "varepakken", som indeholder et opfølgende initiativ under strategien for det indre marked, der har til formål yderligere at fremme den gensidige anerkendelse på vareområdet. Den har til formål at få erhvervsdrivende til at anvende en frivillig erklæring af gensidig anerkendelse og fremme en smidig gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse. Dette bør sikre, at nationale forskrifter ikke skaber ubegrundede handelshindringer i hele deres livscyklus.

---

[12] Se *meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi*, COM(2016) 356 final.

[13] Se fodnote 2.

[14] Se fodnote 2.

1.3. Forbedringer af notifikationsproceduren

Et af formålene med direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked er på forhånd at informere erhvervsdrivende, herunder små og mellemstore virksomheder, om planlagte tekniske forskrifter i medlemsstaterne for at give dem mulighed for at blive hørt og for tidligt at tilpasse deres virksomhed til kommende tekniske forskrifter[15]. Det høje antal bidrag vedrørende notifikationer, der er indgivet af interessenter, viser, at denne ret til indsigt anvendes i vid udstrækning, og hjælper Kommissionen og de nationale myndigheder med at opdage handelshindringer.

I en stadig større indsats for at sikre gennemsigtighed og effektivitet arbejdede Kommissionen i 2015 med en ny funktion på TRIS-webstedet (Technical Regulation Information System)[16]. Denne nye funktion blev indført i juni 2016 og giver enhver person mulighed for at bruge TRIS-webstedet til at indgive bidrag vedrørende en notifikation i løbet af den status quo-periode, der er fastsat ved artikel 6 i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked.

Bidragydere kan vælge, at deres bidrag skal være fortrolige og kun tilgængelige for Kommissionens tjenestegrene. Det nye værktøj "*Contributions*" giver også hurtig og nem adgang til bidrag fra andre interessenter, hvis de ikke er markeret som fortrolige, og det sikrer, at bidrag bliver mere synlige, også uden for Kommissionen.

Alle bidrag, der indgives via denne nye mekanisme, videresendes straks til Kommissionens kompetente tjenestegrene, hvilket har gjort bidragsprocessen mere effektiv. I mellemtiden modtager bidragydere en automatisk bekræftelse af modtagelsen gennem Contribution Acceptance-kvitteringen, der sendes pr. e-mail.

1.4. Retspraksis med hensyn til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked

I den omhandlede periode afsagde EU-Domstolen to vigtige domme om direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked og dets forpligtelser, som hjælper med at afklare visse aspekter af direktivet og definere nogle af dets krav bedre.

I sag C-307/13 (Ivansson m.fl.)[17] fastslog Domstolen, at et udkast til teknisk forskrift, når en ændring af anvendelsesfristen for en national bestemmelse har fundet sted, og denne ændring er væsentlig, er omfattet af forpligtelsen til at give Kommissionen meddelelse, som fastsat i artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked ("*[m]edlemsstaterne meddeler på ny Kommissionen udkastet til teknisk forskrift [...], hvis de i udkastet til teknisk forskrift foretager væsentlige ændringer, der fører til en ændring af anvendelsesområdet, en afkortning af den oprindeligt fastsatte gennemførelsesfrist, en tilføjelse af specifikationer eller krav eller en stramning af disse*"). Domstolen tilføjede, at tilsidesættelsen af en sådan forpligtelse må anses for en proceduremangel i forbindelse med vedtagelsen af de pågældende tekniske forskrifter, der medfører, at disse bliver ugyldige og følgelig ikke kan gøres gældende over for borgerne.

---

15 Se betragtning 7 til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked.

16 http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/en/.

17 Sagen blev anlagt ved Domstolen inden for rammerne af en anmodning om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 8, stk. 1, tredje afsnit, i direktiv 98/34/EF (EFT 1998 L 204, s. 37), som omhandler forpligtelsen til at meddele Kommissionen ændringer i udkast, der tidligere er meddelt Kommissionen i henhold til ovennævnte direktiv, som fører til en ændring af anvendelsesområdet, en afkortning af den oprindeligt fastsatte gennemførelsesfrist, en tilføjelse af specifikationer eller krav eller en stramning af disse.

I sag C-98/14 (Berlington Hungary m.fl.)[18] fastslog Domstolen, at en afgiftslovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der ikke er ledsaget af nogen teknisk specifikation eller noget andet krav, hvis overholdelse den tilsigter at sikre, ikke kan anses for en "*teknisk forskrift, der faktisk skal overholdes*" (artikel 1, litra f), i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked), og at begrebet "*tekniske forskrifter, der faktisk skal overholdes*" ikke vedrører de skattemæssige foranstaltninger selv, men de hertil knyttede tekniske specifikationer eller øvrige krav.

Domstolen fastslog også, at de bestemmelser i en national lovgivning, hvorved der er indført et forbud mod drift af spilleautomater uden for kasinoerne, udgør "*tekniske forskrifter*" i den betydning, der er fastsat i artikel 1, litra f), i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, hvoraf udkastene skal være genstand for den fremsendelse, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, første afsnit, i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked. Domstolen fastslog, at *"en national foranstaltning, der forbeholder afholdelsen af visse hasardspil til kasinoerne alene, udgør en "teknisk forskrift" i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i nævnte artikel, [stk. 1, litra f), i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked], for så vidt som den kan influere betydeligt på arten eller afsætningen af de i denne sammenhæng anvendte produkter*".

Domstolen fastslog videre, at artikel 5 og 6 i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, som illustrerer de processuelle skridt i notifikationsproceduren, "*[ikke tilsigter] at tillægge borgerne rettigheder, hvorfor en medlemsstats tilsidesættelse heraf ikke indebærer en ret for borgerne til at opnå erstatning fra denne medlemsstat for den skade, der er lidt som følge af denne tilsidesættelse, på grundlag af EU-retten*".

Disse domme skabte mere klarhed om fortolkningen af artikel 1, 5 og 6 i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked og navnlig om notifikationen af ændringer af tidligere meddelte love, begrebet teknisk forskrift og det forhold, at procedurefejl ikke giver ret til erstatning. Dette vil hjælpe medlemsstaterne og Kommissionen med bedre at anvende direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked.

2. ANVENDELSE AF NOTIFIKATIONSPROCEDUREN

1.5. Effektivitet: generel oversigt

► <u>Omfanget af notifikationer og relevante sektorer</u>

Fra 2014 til 2015 modtog Kommissionen 1 382 notifikationer (655 i 2014 og 727 i 2015)[19]. Dette er et lille fald i forhold til de foregående to år (1 484 notifikationer).

Der er konstateret markante forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til antallet af notifikationer , idet nogle medlemsstater i gennemsnit har indgivet mere end 50 notifikationer om året, og andre har indgivet under ti notifikationer om året. Hvis denne forskel til dels skyldes forskelle i den statslige organisation (f.eks. tilstedeværelse af regionale/lokale myndigheder med regulerende beføjelser), manglende bevidsthed eller større eller mindre reguleringsmæssig aktivitet, rejser denne store forskel tvivl om, hvorvidt visse medlemsstater fuldt ud overholder deres notifikationsforpligtelser. Forskellen kan også skyldes, at nogle nationale regulerende myndigheder ikke tager notifikationsproceduren i direktivet vedrørende

[18] Sagen blev anlagt ved Domstolen inden for rammerne af en anmodning om en præjudiciel afgørelse vedrørende bl.a. fortolkningen af artikel 1, 8 og 9 i det dagældende direktiv 98/34/EF. Sagen omhandlede forskrifter vedrørende spillemaskiner.

[19] Disse tal omfatter ikke notifikationer fra EFTA-lande, der har underskrevet EØS-aftalen (Norge, Liechtenstein og Island), Tyrkiet og Schweiz. I den omhandlede periode indgav disse lande 85 notifikationer (44 fra EFTA-/EØS-lande, 22 fra Tyrkiet og 19 fra Schweiz). Se bilag 3 for flere oplysninger om disse notifikationer.

gennemsigtighed i det indre marked i betragtning – navnlig den krævede status quo-periode på tre måneder, når de planlægger deres reguleringsmæssige beslutningsproces.

Medlemsstater	2014	2015
Østrig	38	43
Belgien	20	20
Bulgarien	6	13
Kroatien	10	4
Cypern	14	3
Tjekkiet	26	37
Danmark	29	39
Estland	18	17
Finland	34	37
Frankrig	49	69
Tyskland	50	61
Grækenland	7	8
Ungarn	24	22
Irland	6	2
Italien	29	20
Letland	15	21
Litauen	4	8
Luxembourg	2	1
Malta	5	1
Nederlandene	59	44
Polen	25	36
Portugal	7	22
Rumænien	24	17
Slovakiet	23	35
Slovenien	8	6
Spanien	21	30
Sverige	38	32
Det Forenede Kongerige	64	79
I alt	**655**	**727**

Der kan konstateres en sammenhæng mellem medlemsstaternes størrelse og antallet af notifikationer, idet de største medlemsstater generelt indgiver flere notifikationer end mellemstore og små medlemsstater. Dette kan delvist forklares ved et større antal regionale og lokale myndigheder, som har pligt til at meddele deres udkast til tekniske forskrifter. Dette er imidlertid ikke altid tilfældet. I nogle tilfælde har mellemstore medlemsstater f.eks. indgivet flere notifikationer end visse større medlemsstater.

Ligesom i den forrige rapporteringsperiode vedrørte det største antal notifikationer bygge- og anlægssektoren. Mange foranstaltninger vedrørte bygningers og betonkonstruktioners energieffektivitet, vejbelægninger og materialesammensætning samt brandsikring af bygninger.

Ligesom i den forrige rapporteringsperiode blev denne sektor igen efterfulgt af notifikationer på området for **landbrugsprodukter, fiskevarer og akvakulturprodukter samt andre fødevarer**. Inden for denne kategori vedrørte en del af foranstaltningerne fødevarehygiejne,

sammensætning og mærkning af fødevarer og drikkevarer, emballage, minimumspriser for alkoholholdige drikkevarer, sammensætning og afsætning af alkoholholdige og ikke-alkoholholdige drikkevarer, kvalitet og oprindelsesbetegnelser.

Der blev også indgivet adskillige notifikationer inden for **telekommunikationssektoren** (radioudstyr og telekommunikationsterminaler, radiogrænseflader samt hardware og software til indsamling, styring og anvendelse af data, der er indsamlet af elektronisk udstyr, som er monteret i køretøjer (sort boks)).

En række notifikationer vedrørte **gamblingprodukter og -tjenester**.

Endelig vedrørte en række notifikationer **miljøsektoren** (primært emballage og emballageaffald, genanvendelige produkter og behandling af bionedbrydeligt affald) (se bilag 2.3).

► **Problemstillinger, som Kommissionen har behandlet i sine reaktioner**

Hvad angår de **ikkeharmoniserede områder**, der, såfremt der ikke er vedtaget afledt ret, er omfattet af artikel 34-36 (fri bevægelighed for varer) og 49 og 56 (etableringsretten og fri udveksling af tjenesteydelser) i TEUF, ønskede Kommissionen med sine reaktioner at henlede medlemsstaternes opmærksomhed på de potentielle handelshindringer, som kan forårsages af unødvendige foranstaltninger, der ikke står i rimeligt forhold til målet i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis. Kommissionen sigtede således mod at sikre overholdelsen af disse principper og opfordrede endvidere fortsat medlemsstaterne til i alle udkast til tekniske forskrifter, der falder uden for det harmoniserede område, at indføje en bestemmelse om gensidig anerkendelse.

Når nationale foranstaltninger delvist falder under **harmoniserede områder**, var det hensigten med reaktionerne at sikre, at de nationale foranstaltninger var forenelige med den afledte EU-ret.

- I 2014-2015 indgav medlemsstaterne 303 (151 i 2014 og 152 i 2015) udkast til tekniske forskrifter på **bygge- og anlægsområdet**. Disse udkast vedrørte alle typer af byggematerialer, bl.a. broer og betonveje, saddeltagbeklædning til bygninger, brandbekæmpelses- og redningsudstyr, varmeisolering, syntetiske fyldmaterialer, betonstrukturer, elektriske installationer på og i betonstrukturer samt metalliske materialer, der er i kontakt med drikkevand.

  Kommissionen undersøgte især udkast til tekniske forskrifter med supplerende tekniske krav og krav om test af byggematerialer, der hindrer den frie bevægelighed for produkter, der er mærket med CE-mærket. De notificerede udkast blev primært undersøgt på grundlag af forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF[20].

  Kommissionen undersøgte et udkast til lovgivning om forbud mod installation af oliefyr og naturgasfyr i nye bygninger bortset fra fyr, der udelukkende anvender vedvarende energi. Det notificerede udkast blev undersøgt på grundlag af direktiv 2009/142/EF om gasapparater (gasapparatdirektivet)[21] og direktiv 92/42/EØF om

[20] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

[21] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/142/EF af 30. november 2009 om gasapparater (EUT L 330 af 16.12.2009, s. 10).

krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel[22].

Tekniske forskrifter vedrørende energieffektivitet i bygninger blev vurderet i henhold til direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet[23], direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne[24] og direktiv 2009/125/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter[25].

Kommissionen undersøgte også udkast til lovgivning om krav til motorvejskommunikationsudstyr. Det notificerede udkast blev undersøgt i henhold til direktiv 1999/5/EF[26], direktiv 2006/95/EF[27] og direktiv 2004/108/EF[28].

- På området for **landbrugsprodukter, fiskevarer og akvakulturprodukter samt andre fødevarer** indgav medlemsstaterne fra 2014 til 2015 i alt 266 (133 i 2014 og 133 i 2015) notifikationer af udkast til tekniske forskrifter. Disse udkast vedrørte bl.a. materialer, der kommer i berøring med fødevarer, energidrikke, transfedtsyrer i fødevarer, vin og spiritus, kvalitetsmærker på fødevarer, dyrevelfærd og markedsføring af pelsprodukter.

  Nogle medlemsstater indgav notifikationer vedrørende udkast til forskrifter om etablering af mærker, som forbinder et produkts kvalitet med dets oprindelse. Disse notifikationer blev undersøgt i henhold til traktatens bestemmelser om den frie bevægelighed for varer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer[29].

  I den omhandlede periode undersøgte Kommissionen mange notifikationer om fødevarehygiejne og afgav udførlige udtalelser og bemærkninger om deres overensstemmelse med forordning (EF) nr. 852/2004 om fødevarehygiejne[30], forordning (EF) nr. 853/2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer[31] og forordning (EF) nr. 854/2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum[32].

---

22 Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel (EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17).

23 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

24 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

25 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

26 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10).

27 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT L 374 af 27.12.2006, s. 10).

28 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/108/EF af 15. december 2004 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 24).

29 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

30 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

31 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55).

32 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206).

Andre notifikationer vedrørte mærkningen af fødevarer, og Kommissionen vurderede deres forenelighed med forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne[33], især med bestemmelserne om næringsdeklarationer eller andre sektorspecifikke bestemmelser om forbrugerinformation[34].

- I **sektoren for informationssamfundets tjenester** blev der indgivet 69 notifikationer (25 i 2014 og 44 i 2015). Adskillige notifikationer vedrørte spil, mens andre omhandlede bl.a. ophavsret i et digitalt miljø, audiovisuelle medietjenester on demand, elektronisk handel samt elektroniske signaturer og andre tillidstjenester.

- I **sektoren for metrologi** blev der indgivet 67 notifikationer (37 i 2014 og 30 i 2015). Disse udkast vedrørte forskellige typer af målere, f.eks. gas-, elektricitets- og varmemålere, taxametre og prismerefraktometre, og indeholdt særlige krav, som disse instrumenter skal opfylde. Notifikationer om gas-, elektricitets- og varmemålere og taxametre blev først og fremmest analyseret på grundlag af direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter[35]. Det innovative bestod i nye intelligente målersystemer, som også hører under direktiv 2004/22/EF, og som er meget komplekse, fordi det her er nødvendigt at kombinere aspekterne teknik, IT, kommunikation, databeskyttelse og sikkerhed.

- I **sektoren for kemiske produkter** modtog Kommissionen 69 notifikationer (33 i 2014 og 36 i 2015). De fleste notifikationer vedrørte biocidholdige produkter, gødningsstoffer, farlige plantebeskyttelsesmidler og produkter, som er omfattet af anvendelsesområdet for REACH-forordningen, og blev primært undersøgt i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier ("REACH-forordningen")[36], forordningen om biocidholdige produkter[37] og forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler[38].

- I **miljøsektoren** undersøgte Kommissionen 86 udkast til forskrifter (42 i 2014 og 44 i 2015). Nogle notificerede udkast vedrørte emballageaffald og rejste problemer med forenelighed med EU's harmoniserede lovgivning, navnlig direktiv

---

33 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

34 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

35 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/22/EF af 31. marts 2004 om måleinstrumenter (EUT L 135 af 30.4.2004, s. 1).

36 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

37 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

38 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11. 2009, s. 1).

94/62/EF om emballage og emballageaffald[39] (f.eks. med hensyn til kravene om forbud mod letvægtsplastbæreposer), og med artikel 34-36 i TEUF, for så vidt angår de ikkeharmoniserede aspekter (f.eks. med hensyn til bestemmelsen om gensidig anerkendelse og anvendelsen af nationale standarder for plastposer til engangsbrug eller engangsplastkopper, -glas og -tallerkner).

Notifikationsproceduren har også gjort det muligt for Kommissionen at intervenere i sektorer, hvor harmonisering på EU-plan var forventet eller iværksat, og har dermed forhindret medlemsstaterne i at træffe divergerende nationale foranstaltninger. I henhold til artikel 6, stk. 3 og 4, i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked har Kommissionen anmodet den underrettende medlemsstat om at udsætte vedtagelsen af et notificeret udkast til teknisk forskrift i 12 måneder regnet fra datoen for notifikationen inden for: elektroniske signaturer, elektronisk arkivering, elektronisk registreret levering, elektronisk tidsstempling og certificeringstjenester (notifikation 2013/584/B og 2013/585/B) og krav til mælk og mælkeprodukter, konsumis og spiselig olie og fedt (notifikation 2015/169/CZ).

Direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked medvirker således til at undgå en fragmentering af det indre marked på områder, hvor harmonisering er planlagt eller undervejs, og har til formål at skabe retlig sikkerhed og stabilitet for de erhvervsdrivende.

► Positive eksempler på virkningen af direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked

- I 2014 afgav Kommissionen en udførlig udtalelse om en italiensk notifikation vedrørende et regionalt logo, som forbandt oprindelsen af en bred vifte af produkter med deres kvalitet. Kommissionen hævdede, at denne foranstaltning ville have været i strid med artikel 34 i TEUF, da den kunne have tilskyndet forbrugere til at købe nationale produkter til skade for importerede produkter. Efter en dialog fjernede de italienske myndigheder hindringen ved at fjerne henvisningen til oprindelsen af de produkter, der var omfattet af det notificerede udkast.
- I 2014 indgav Ungarn en notifikation vedrørende et udkast til en foranstaltning, hvorefter der skulle indføres kontrol for at sikre, at virksomheder betaler moms af vinprodukter uden geografisk betegnelse, der markedsføres i Ungarn. Disse kontroller var omfattet af et krav om betaling af et gebyr. Kommissionen afgav en detaljeret udtalelse, hvori den argumenterede for, at betalingen af et gebyr for momskontrol var i strid med forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter[40]. Da de ungarske myndigheder havde vedtaget foranstaltningen, iværksatte Kommissionen en undersøgelse, som blev afsluttet, fordi den anfægtede foranstaltning ophørte med at have virkning fra den 31. juli 2017 (fordi de ungarske myndigheder ikke forlængede den). Notifikationsproceduren medvirkede således til at påvise en handelshindring, som i sidste ende blev fjernet via en undersøgelse.
- I 2015 underrettede de franske myndigheder Kommissionen om et udkast til en foranstaltning om fastlæggelse af et logo, der skulle anvendes i forbindelse med industri- og håndværksprodukter, som var beskyttet af geografiske betegnelser. Kommissionen afgav en udførlig udtalelse om, hvorfor den fandt, at dette logo, som bestod af en blå og rød ramme omkring initialerne "IG" [indication géographique – geografisk betegnelse] og ordet "FRANCE", var en foranstaltning med tilsvarende

[39] Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

[40] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

virkning i henhold til artikel 34 TEUF. Kommissionen fandt navnlig, at dette logo, som fremhævede de berørte produkters franske oprindelse, ville gå videre end målet om at bekræfte et produkts specifikke lokale eller regionale oprindelse og derfor kunne tilskynde forbrugere til at købe produkter med dette logo, således at produkter fra andre medlemsstater ville blive udelukket. De franske myndigheder accepterede disse indvendinger og ændrede udkastet til logoet på en måde, som Kommissionen kunne acceptere.

- I 2015 indgav Frankrig notifikation om et udkast til en teknisk forskrift om den forventede effektivitet af personlige værnemidler til beskyttelse af operatører og arbejdere mod syntetiske plantebeskyttelsesmidler og foreslog hensigtsmæssige afprøvninger. Kommissionen afgav en udførlig udtalelse, hvori den udtrykte betænkelighed ved bestemmelsen om gensidig anerkendelse i det notificerede udkast. Ifølge det notificerede udkast kunne ethvert andet middel anvendes til at påvise, at beskyttelsesdragter opfylder de væsentlige sundheds- og sikkerhedskrav i Rådets direktiv 89/686/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler[41], såfremt der med disse midler garanteres det samme beskyttelsesniveau for operatører og arbejdere, som de testbetingelser og informationskrav, der er beskrevet i det franske udkast. Denne bestemmelse bevirkede efter Kommissionens opfattelse i praksis, at testbetingelserne og informationskravene i den notificerede tekst blev obligatoriske, hvilket er i strid med artikel 4, stk. 1, i direktivet om personlige værnemidler: "*Medlemsstaterne kan ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af PV eller dele af PV, som er i overensstemmelse med dette direktiv, og som er forsynet med "CE-mærkning", der viser, at de opfylder alle bestemmelser i dette direktiv, herunder også de i kapitel II omhandlede procedurer for overensstemmelsesvurdering*". De franske myndigheder ændrede teksten, så den tog højde for Kommissionens indvendinger.
- I 2014 indgav Det Forenede Kongerige en notifikation om et udkast til en forskrift, hvorefter motorvejskommunikationsudstyr skulle overholde lavspændingsdirektivet[42], direktivet om radio- og teleterminaludstyr[43] og direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet[44] samt en række harmoniserede frivillige standarder. Kommissionen afgav en udførlig udtalelse, hvori den mindede om, at produkter, som er omfattet af anvendelsesområdet for specifik EU-harmoniseringslovgivning vedrørende CE-mærkning (f.eks. lavspændingsdirektivet, direktivet om radio- og teleterminaludstyr og direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet), skal overholde denne lovgivning og ikke må være underlagt de bestemmelser i det notificerede udkast, som omhandler de samme risici. Det Forenede Kongerige ændrede udkastet ved at fjerne alle krav om overholdelse af harmoniserede frivillige standarder i henhold til direktivet om CE-mærkning i det notificerede udkast.

► **De hindringer, der oftest er fjernet**

41 Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler (EFT L 399 af 30.12.1989, s. 18).

42 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT L 96, 29.3.2014, s. 357).

43 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10).

44 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/108/EF af 15. december 2004 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet og om ophævelse af direktiv 89/336/EØF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 24).

Et af formålene med direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked er at gøre det muligt at udpege områder med tilbagevendende hindringer for den frie bevægelighed for varer og adgangen til at levere informationssamfundstjenester og udpege behov for harmonisering med henblik på at sikre, at det indre marked kan fungere mere tilfredsstillende[45].

I den omhandlede periode udpegede Kommissionen i denne henseende flere tilbagevendende hindringer i notificerede udkast til forskrifter, hvoraf de mest relevante er nævnt i det følgende.

Bestemmelser om gensidig anerkendelse

Kommissionen reagerede ofte på notifikationer af udkast til tekniske forskrifter, som ikke omfattede en bestemmelse om gensidig anerkendelse, eller som ikke var udformet i overensstemmelse med den standard, der er fastsat i "*Kommissionens fortolkningsmeddelelse – Lettere adgang for varer til andre medlemsstaters marked: gensidig anerkendelse i praksis*" (2003/C 265/02)). Som begrundelse for den manglende bestemmelse om gensidig anerkendelse i deres udkast anførte nogle medlemsstater, at den grundlæggende lovgivning indeholdt en generel bestemmelse om gensidig anerkendelse. I disse tilfælde anbefalede Kommissionen alligevel den underrettende medlemsstat at indsætte en direkte henvisning til bestemmelsen om gensidig anerkendelse i den grundlæggende lovgivning i det notificerede udkast for at sikre den retlige sikkerhed for virksomhederne.

Ukorrekt udformning af forskrifter – gentagelse af bestemmelser i EU-forordninger

Et af de problemer, som Kommissionen oftest har behandlet i de udførlige udtalelser, som den har afgivet på grundlag af EU-forordninger, der finder anvendelse på området for fødevarehygiejne, var en praksis, hvor de notificerede udkast til tekniske forskrifter ofte delvist og ufuldstændigt gentog bestemmelserne i de gældende EU-forordninger. I henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er en forordning almengyldig, er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat (artikel 288 i TEUF). Medlemsstaterne kan derfor ikke fastlægge regler på det område, som er omfattet af umiddelbart gældende EU-lovgivning, heller ikke identiske regler, da de ville gribe ind i den korrekte anvendelse af EU-lovgivning og skabe usikkerhed med hensyn til den fuldstændige anvendelse af den relevante EU-ret.

Ukorrekt gennemførelse af undtagelserne fastlagt i forordningerne om fødevarehygiejne

Der er også konstateret en række potentielle overtrædelser i forbindelse med de underrettende medlemsstaters gennemførelse af undtagelserne og de tre forordningers fleksibilitetsbestemmelser (f.eks. artikel 1, stk. 3 og 5, og artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 853/2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer). Medlemsstater gennemførte bestemmelserne forkert eller gik ud over det, som er tilladt i henhold til disse undtagelser.

Ubegrundede hindringer i forbindelse med informationssamfundets tjenester

På området for informationssamfundets tjenester konstaterede Kommissionen tilbagevendende problemer i notificerede udkast vedrørende spil. Disse førte til udstedelsen af 14 udførlige udtalelser (seks i 2014 og otte i 2015), hvor Kommissionen primært anfægtede ubegrundede eller uforholdsmæssige begrænsninger af adgangen til at levere tjenester og etableringsretten omhandlet i artikel 49 og 56 i TEUF. Kommissionen fremsatte f.eks. bemærkninger vedrørende betingelserne for indrømmelse af monopol og licenser til

[45] Se betragtning 15 til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked.

spiludbydere, etableringskravene i tjenesteyderens specifikke medlemsstat eller medlemsstatens IKT-infrastruktur og vedrørende blokering af websteder.

Andre tilbagevendende problemer i de udførlige udtalelser vedrørende spil omhandlede overholdelsen af databeskyttelsesdirektiv 95/46/EF, hindringer for den frie bevægelighed for varer (artikel 34-36 i TEUF) og overtrædelse af produktrelateret afledt lovgivning, f.eks. forordning (EF) nr. 765/2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, direktiv 2006/42/EF om maskiner, direktiv 1999/5/EF om radio- og teleterminaludstyr, direktiv 2014/30/EU om elektromagnetisk kompatibilitet og lavspændingsdirektiv 2014/35/EU. Kommissionen udtrykte f.eks. bekymring over krav om CE-mærkning, vurderinger foretaget af overensstemmelsesvurderingsorganer og manglende anerkendelse af udenlandske overensstemmelsesvurderingsorganer.

Standarder, som er gjort obligatoriske, eller krav om yderligere testmetoder

Et andet tilbagevendende problem er en praksis, hvorved medlemsstaten ved national lovgivning forsøger at gøre frivillige europæiske harmoniserede standarder obligatoriske ved at indsætte dem i national ret.

Inden for rammerne af direktiver vedtaget efter den nye metode er kun de "*væsentlige krav*", der er anført i harmoniseringsdirektiverne, i denne sammenhæng obligatoriske. Europæiske harmoniserede standarder er en af mulighederne for at garantere formodningen om overensstemmelse med de obligatoriske væsentlige krav og bør derfor stadig være frivillige.

En sådan praksis fra medlemsstaternes side ville skabe handelshindringer på det indre marked, da produkter, som er i overensstemmelse med de væsentlige krav i direktiver vedtaget efter den nye metode, men ikke med de europæiske harmoniserede standarder, ikke frit kunne omsættes i den pågældende medlemsstat.

Nogle medlemsstater havde endvidere til hensigt at udvikle og kræve yderligere (ikkestandardiserede) testmetoder i tillæg til metoderne omhandlet i de harmoniserede standarder, men yderligere nationale metoder kan ikke pålægges af medlemsstater ifølge EU-Domstolens praksis samt den primære og afledte EU-ret. Nationale (endda frivillige) procedurer, som vedrører verifikation/test af egenskaber, som ikke er harmoniseret i harmoniserede standarder, er derfor ikke tilladt.

Alle de ovennævnte tilbagevendende fremgangsmåder er blevet drøftet med medlemsstaterne inden for rammerne af Det stående Udvalg for Tekniske Standarder og Forskrifter, som mødes to gange om året. Disse tilbagevendende problemer vil også blive drøftet på bilaterale overholdelsesmøder med medlemsstaterne.

► **Reaktioner**

Direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked giver mulighed for en formel og struktureret udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen og blandt medlemsstaterne i forbindelse med vurderingen af notificerede udkast. Intensiteten af denne udveksling af oplysninger fremgår af det høje antal reaktioner, som Kommissionen og medlemsstaterne har fremsat til notifikationerne, af de underrettende medlemsstaters svar og af den efterfølgende udveksling af meddelelser. Gennem denne udveksling af oplysninger har medlemsstaterne også mulighed for at kontrollere, hvorvidt de notificerede udkast er forenelige med EU-lovgivningen. Kommissionens tjenestegrene mødes også efter behov på ekspertniveau med medlemsstaternes repræsentanter for at afklare udestående spørgsmål.

Kommissionen sender også anmodninger om supplerende oplysninger til medlemsstaterne med henblik på at afklare anvendelsesområdet for de notificerede tekniske forskrifter.

Intensiteten af denne dialog fremgår af tabellen nedenfor, som viser antallet af notifikationer pr. medlemsstat for hvert år i den undersøgte periode og det antal bemærkninger og udførlige udtalelser, som Kommissionen har afgivet vedrørende disse notifikationer[46].

Medlemsstater	**2014**			**2015**		
	Notifikationer	**Bemærkninger**	**U.u.**	**Notifikationer**	**Bemærkninger**	**U.u.**
Østrig	38	10	2	43	14	1
Belgien	20	3	2	20	1	2
Bulgarien	6	0	1	13	1	4
Kroatien	10	2	1	4	2	0
Cypern	14	5	2	3	1	0
Tjekkiet	26	4	0	37	11	6
Danmark	29	6	3	39	5	4
Estland	18	9	0	17	3	2
Finland	34	2	1	37	13	2
Frankrig	49	15	5	69	8	15
Tyskland	50	6	5	61	7	4
Grækenland	7	3	0	8	3	3
Ungarn	24	10	5	22	5	3
Irland	6	2	1	2	0	1
Italien	29	7	4	20	2	4
Letland	15	2	2	21	3	2
Litauen	4	3	7	8	1	9
Luxembourg	2	0	0	1	0	0
Malta	5	3	1	1	1	0
Nederlandene	59	11	0	44	5	2
Polen	25	3	3	36	8	2
Portugal	7	4	2	22	4	3
Rumænien	24	11	3	17	9	2
Slovakiet	23	7	2	35	9	2
Slovenien	8	1	2	6	1	1
Spanien	21	9	3	30	8	4
Sverige	38	6	1	32	6	0
Det Forenede Kongerige	64	9	4	79	10	4
I alt	**655**	**153**	**62**	**727**	**141**	**82**

I den undersøgte periode afgav Kommissionen 141 udførlige udtalelser (60 fra 2014 og 81 fra 2015), hvilket repræsenterer 10,2 % af det samlede antal udkast, der blev notificeret af medlemsstaterne i rapporteringsperioden. Dette tal viser et fald på 10 % i antallet af udførlige udtalelser fra Kommissionen i forhold til de foregående to år. Medlemsstaterne afgav 131

[46] I tabellen benyttes en anden metode end i resten af rapporten til at beregne antallet af udførlige udtalelser og bemærkninger afgivet af Kommissionen. Mens der i resten af rapporten henvises til udførlige udtalelser og bemærkninger i løbet af den omhandlede periode (2014 og 2015), henvises der i tabellen til udførlige udtalelser og bemærkninger afgivet vedrørende notifikationer indgivet i 2014 og 2015. Tabellen omfatter derfor udførlige udtalelser og bemærkninger afgivet i begyndelsen af 2016 vedrørende notifikationer indgivet sidst i 2015. Tabellen omfatter ligeledes ikke udførlige udtalelser og bemærkninger afgivet i begyndelsen af 2014 vedrørende notifikationer indgivet sidst i 2013.

udførlige udtalelser (64 fra 2014 og 67 fra 2015), som repræsenterer et fald i forhold til de foregående to år (157 udførlige udtalelser). Af de 589 bemærkninger, som blev afgivet i rapporteringsperioden (634 i de foregående to år), blev 352 afgivet af Kommissionen (161 i 2014 og 191 i 2015) og 237 af medlemsstaterne (112 i 2014 og 125 vedrørende notifikationer fra 2015) (se bilag 2.4 og 2.6).

I tabellen nedenfor vises antallet af reaktioner (bemærkninger og udførlige udtalelser), som hver medlemsstat har afgivet i rapporteringsperioden. Tallene i tabellen giver et indtryk af medlemsstaternes deltagelse i den dialog, der er udløst af notifikationen, og af bestemte medlemsstaters specifikke interesser, idet deres reaktioner er mere koncentrerede inden for bestemte sektorer. Østrig, Frankrig, Tyskland, Italien, Polen, Spanien og Det Forenede Kongerige er blandt de mest aktive medlemsstater. En analyse af reaktionerne pr. medlemsstat og efter sektor viser, at Østrig, Frankrig, Italien, Slovakiet og Spanien har en særlig interesse for landbrugs-, fiskeri- og fødevaresektoren, Tyskland for telekommunikationssektoren, Polen for mekaniksektoren, og Malta for fritids- og sportsudstyr (primært vedrørende spillemaskiner).

	Bygge og anlæg	Landbrug, fiskeri og fødevarer	Transport	Energi, mineraler, træ	Tele-kommunikation	Mekanik	Tjenesteydelser iht. 98/48/EF	Miljø	Husholdnings- og fritidsudstyr	Lægemidler og kosmetik	Kemiske produkter	Varer og div. produkter	Sundhed og medicinsk udstyr
Østrig	2	10	1	1	0	5	1	3	3	2	2	1	0
Belgien	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bulgarien	2	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	5	0
Kroatien	0	4	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Tjekkiet	0	8	0	0	0	2	0	0	0	0	0	5	0
Danmark	0	4	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0
Estland	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Finland	0	2	0	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Frankrig	3	9	0	3	0	4	1	1	0	1	1	2	0
Tyskland	4	4	1	0	35	2	0	0	0	8	0	2	0
Grækenland	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0
Ungarn	0	8	0	0	0	1	0	0	0	0	1	2	0
Irland	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
Italien	0	11	2	0	2	1	0	1	0	0	2	6	0
Litauen	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0
Malta	0	0	0	0	0	0	1	0	10	0	0	0	0
Nederlandene	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0
Polen	6	5	1	0	0	10	0	2	0	0	3	8	0
Portugal	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	5	0
Rumænien	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	5	0
Slovakiet	0	13	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	0
Slovenien	0	8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Spanien	3	25	0	1	0	0	0	1	0	0	0	7	0
Sverige	1	3	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0
Det Forenede Kongerige	2	4	0	1	0	1	0	4	0	1	2	6	0

Takket være adgangen til alle notifikationer og til de meddelelser, der er udvekslet inden for dialogerne, kan medlemsstaterne bruge direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre

marked som et benchmarkingværktøj. Det giver dem mulighed for at hente inspiration i deres partneres idéer, når de skal løse fælles problemer vedrørende tekniske forskrifter og fastslå, hvornår et udkast til en teknisk forskrift kan være i strid med EU-retten.

I tre tilfælde anmodede Kommissionen de berørte medlemsstater om at udsætte vedtagelsen af de notificerede forskrifter med et år regnet fra modtagelsen, fordi der allerede var iværksat harmoniseringsbestræbelser i EU-regi på det pågældende område (se bilag 2.5).

1.6. Anvendelse af hasteproceduren

For de i alt 1 382 notifikationer fremsatte medlemsstaterne 76 anmodninger (40 i 2014 og 36 i 2015) om anvendelse af hasteproceduren på notificerede udkast. Kommissionen bekræftede de særlige betingelser for anvendelse af hasteproceduren i henhold til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, nemlig en alvorlig, uforudsigelig situation, som især vedrører beskyttelse af sundheden og sikkerheden. Kommissionen afslog derfor at anvende hasteproceduren i de tilfælde, hvor den ikke var tilstrækkeligt begrundet eller var begrundet i rent økonomiske faktorer eller administrative forsinkelser i de enkelte lande, eller hvor der ikke kunne påvises nogen uforudsigelig situation. Hasteproceduren blev anset for at være berettiget i 60 tilfælde (29 i 2014 og 31 i 2015), særligt vedrørende psykotrope stoffer, kontrol af narkotika, lægemidler, bekæmpelse af terror, våben, pesticider, infektion af bier, forbud mod sundhedsskadelige produkter og fyrværkeri (se bilag 2.7).

1.7. Notifikation af "skattemæssige eller finansielle tilskyndelsesforanstaltninger"

I henhold til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked skal medlemsstaterne notificere skattemæssige og finansielle incitamenter, dvs. tekniske forskrifter, til hvilke der er knyttet skattemæssige eller finansielle foranstaltninger, som påvirker forbruget af produkterne eller tjenesteydelserne ved at tilskynde til overholdelse af disse tekniske forskrifter. Det særlige ved disse tekniske forskrifter er, at standstill-perioden ikke finder anvendelse.

I perioden 2014-2015 notificerede medlemsstaterne 70 (35 i 2014 og 35 i 2015) udkast til forskrifter som "*skattemæssige eller finansielle foranstaltninger*". Kommissionen bemærker, at national lovgivning ofte fejlagtigt kategoriseres som en "*skattemæssig eller finansiel foranstaltning*" i den betydning, der er fastsat i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, når den indeholder skattemæssige eller finansielle foranstaltninger, men intet incitament til at overholde de tekniske forskrifter. For at hjælpe medlemsstaterne med at klassificere disse tekniske forskrifter har Kommissionen udarbejdet retningslinjer til medlemsstaterne for definition og notifikation af "*skattemæssige eller finansielle foranstaltninger*" i henhold til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked.

1.8. Opfølgning på Kommissionens reaktioner

I henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/1535 skal medlemsstaterne aflægge rapport om, hvordan de agter at reagere på en udførlig udtalelse.

Forholdet mellem antallet af reaktioner fra medlemsstaterne og antallet af udførlige udtalelser fra Kommissionen var tilfredsstillende i perioden 2014-2015 (med et gennemsnit på 79 % i perioden), men kunne forbedres yderligere. Antallet af fuldt ud tilfredsstillende reaktioner var på linje med de to foregående år (med et gennemsnit på 56 % i perioden 2014-2015 sammenlignet med 54 % i perioden 2012-2013) (se bilag 2.8).

I den undersøgte periode trak medlemsstaterne 43 udkast til tekniske forskrifter tilbage. I 12 tilfælde (syv i 2014 og fem i 2015) skete tilbagetrækningen efter en reaktion (udførlig udtalelse eller bemærkninger) fra Kommissionens side. Disse tilbagetrækninger skyldtes bl.a., at den underrettende medlemsstat havde indført væsentlige ændringer i udkastet til teknisk forskrift, som krævede en ny notifikation (artikel 5, stk. 1, i direktivet vedrørende

gennemsigtighed i det indre marked), eller at de nationale myndigheder ganske enkelt havde besluttet ikke at vedtage udkastet til teknisk forskrift.

Med hensyn til andre notificerede udkast til tekniske forskrifter foregår der stadig en dialog.

1.9. Opfølgning på notifikationsproceduren

I alle andre tilfælde, hvor de potentielle overtrædelser af EU-retten vedrørende det indre marked ikke er blevet fuldt ud opklaret inden for rammerne af notifikationsproceduren, har Kommissionen foretaget yderligere undersøgelser, som senere i nogle tilfælde har ført til indledningen af en førtraktatbrudsdialog med medlemsstaterne ("EU Pilot-proceduren") og i nogle tilfælde overtrædelsesprocedurer (artikel 258 i TEUF) vedrørende emner som sukkerindhold i syltetøj og marmalede og brugen af den beskyttede betegnelse "*marmelade*", kvaliteten og gennemsigtigheden i forsyningskæden for jomfruolivenolie, vin og spiritus, mærkning af oksekød inden for rammerne af et regionalt kvalitetssystem, onlinespil, brændstofkvalitet, gasapparater, sikkerhed i forbindelse med vejspærringer samt emballage og emballageaffald.

I den undersøgte periode indledte Kommissionen også EU Pilot-procedurer og i nødvendige tilfælde overtrædelsesprocedurer vedrørende bl.a. tilsidesættelse af forpligtelser i henhold til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked. I alle disse sager gjorde Kommissionen de nationale myndigheder opmærksomme på deres meddelelsespligt og deres pligt til at overholde status quo-perioden fastsat i artikel 6, stk. 2, i direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked. Kommissionen mindede om, at EU-Domstolen har fastslået, at en tilsidesættelse af meddelelsespligten ved vedtagelsen af tekniske forskrifter "*må anses for en væsentlig proceduremangel, der kan medføre, at de pågældende tekniske forskrifter ikke kan bringes i anvendelse over for borgerne*". Borgerne kan følgelig påberåbe sig dem for en national ret, som skal "*afslå at anvende en national teknisk forskrift, der ikke er blevet meddelt i overensstemmelse med direktivet*" (sag C-194/94 CIA Security International, præmis 44, 48 og 54, sag-226/97 Lemmens, præmis 33, og sag C-303/04 Lidl Italia, præmis 23 og 24).

1.10. Strukturerede udvekslinger med medlemsstaterne

De regelmæssige møder i udvalget nedsat i henhold til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked dannede forum for meningsudvekslinger om både emner af almindelig interesse og specifikke aspekter af notifikationsproceduren.

Med hensyn til tekniske forskrifter vedrørte drøftelserne navnlig hasteproceduren efter direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, adgangen til dokumenter i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter[47] og fortrolige notifikationer, medlemsstaternes forpligtelse til at meddele Kommissionen den endelige tekst til en notificeret teknisk forskrift og udviklingen i EU-Domstolens praksis med hensyn til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked.

På grundlag af anmodninger fra medlemsstaterne og på eget initiativ præsenterede Kommissionen med det formål at forklare visse tilbagevendende hindringer eller ny lovgivning oplæg om notifikationsproceduren for schweiziske notifikationer og EØS-notifikationer, tekniske forskrifter på området for psykoaktive stoffer, forslaget til en

[47] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

forordning om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked, forholdet mellem REACH-forordningen og direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, spørgsmål vedrørende undtagelsen af radio- og tv-spredning fra anvendelsesområdet for direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, bestemmelsen om gensidig anerkendelse og artikel 34-36 i TEUF, direktivet om brændstofkvalitet[48], fødevarehygiejnepakken[49], direktivet om emballage og emballageaffald[50] og notifikationsproceduren efter forordning (EU) nr. 1169/2011[51].

Flere medlemsstater præsenterede oplæg om deres bedste praksis med hensyn til notifikationer efter direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked.

Der blev ligeledes afholdt seminarer i adskillige medlemsstater, som gav mulighed for en direkte dialog mellem Kommissionen og de nationale myndigheder, der er involveret i proceduren, og hjalp sidstnævnte med at blive fortrolige med notifikationsprocedurens tekniske elementer.

Kommissionen har vedlagt præsentationer om anvendelsen af direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked i dagsordenerne for de overholdelsesdialogmøder, som afholdes med medlemsstaterne som et led i bestræbelserne på at gennemføre strategien for det indre marked.

1.11. Anmodninger om aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet i henhold til direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked

Fra 2014 til 2015 modtog Kommissionen 236 (98 i 2014 og 138 i 2015) begæringer om aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet inden for rammerne af direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked. Hovedparten af disse vedrørte udførlige udtalelser og bemærkninger fra Kommissionen. I 68 af tilfældene blev der givet aktindsigt i de ønskede dokumenter. I de øvrige tilfælde blev aktindsigten afslået eller delvist afslået, mens dialogen med medlemsstaterne om at fjerne den potentielle handelshindring fortsatte.

1.12. Gennemsigtighed

Gennemsigtighed er en afgørende del af notifikationsproceduren. Det offentlige TRIS-websted er det vindue, der sikrer, at interessenter løbende informeres om alle udkast til tekniske forskrifter, der er under udarbejdelse i medlemsstaterne, og at en dialog finder sted

---

48 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/30/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 98/70/EF for så vidt angår specifikationerne for benzin, diesel og gasolie og om indførelse af en mekanisme for overvågning og reduktion af emissionerne af drivhusgasser og om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationerne for brændstof, der benyttes i fartøjer til sejlads på indre vandveje, og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 88).

49 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206).

50 Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

51 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 EØS-relevant tekst (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

mellem interessenterne og Kommissionens tjenestegrene, takket være den nye funktion til bidrag, der er nævnt i afsnit 1.3.

De gode resultater, der er opnået med TRIS-webstedet, kan underbygges med tal:

- Ved udgangen af 2015 var der 5 196 abonnenter på TRIS' mailingliste sammenlignet med 4 441 i 2013, dvs. en stigning på 17 % i den toårige rapporteringsperiode.
- I den undersøgte periode blev der gennemført 244 736 søgninger gennem det offentlige TRIS-websted sammenlignet med 177 147 søgninger i perioden 2012-2013, hvilket er en stigning på 38 %.
- Brugeradgang til notifikationer steg også fra 869 791 forekomster i 2013 til 1 203 299 ved udgangen af 2015, hvilket er en stigning på 38 %.

3. KONKLUSION

I perioden 2014-2015 blev det igen bekræftet, at proceduren har en positiv virkning på gennemsigtigheden, det administrative samarbejde og forebyggelsen af tekniske hindringer på det indre marked.

Notifikationsprocedurens fokus på forebyggelse og netværkssamarbejde har mindsket risikoen for, at de nationale reguleringsaktiviteter bliver gennemført på en måde, som ville skabe tekniske hindringer for varernes frie bevægelighed på det indre marked, som er i hastig udvikling, men endnu ikke udnytter sit potentiale fuldt ud.

Der er stadig plads til forbedring af anvendelse af proceduren, navnlig vedrørende antallet af notifikationer fra visse medlemsstater og deres overholdelse af meddelelsespligten. Flere notifikationer og mere aktiv deltagelse fra medlemsstaternes side i proceduren ville medvirke til at forebygge nye tekniske hindringer og kortlægge systemiske problemer i de enkelte medlemsstater og på tværs af Unionen. Dette vil styrke dialogen med Kommissionen og fremme en mere målrettet og effektiv indsats mod hindringer for samhandelen inden for Unionen.

Det store antal udførlige udtalelser og bemærkninger, der blev fremsat i rapporteringsperioden, viser, at der er en stigende risiko for fragmentering af det indre marked for varer. I gennemsnit blev 79 % af de udførlige udtalelser fra Kommissionen i denne periode besvaret af de berørte medlemsstater, og efterfølgende var der dialog med dem om, hvordan de kunne fjerne enhver uoverensstemmelse med EU-retten og derved undgå overtrædelsesprocedurer.

Betydningen af direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked dokumenteres af interessenternes store interesse i notifikationsproceduren, som det bl.a. bemærkes i REFIT-platformens udtalelse om direktivet[52]. Denne stigende interesse afspejler indsatsen for at forbedre gennemsigtigheden og effektiviteten af det offentlige TRIS-websted.

Notifikationsproceduren har desuden bevist sit værd ved at gøre det muligt at udpege områder, hvor en harmonisering på EU-plan kunne tænkes indført.

Ved anvendelsen af direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked er Kommissionen til stadighed årvågen med hensyn til princippet om bedre lovgivning og

[52] https://ec.europa.eu/info/files/refit-platform-recommendations-internal-market-xii6a-single-market-transparency-directive_en.

behovet for at opretholde konkurrencevenlige betingelser for den europæiske økonomi. Der er fortsat gratis elektronisk adgang til de notificerede udkast på alle de officielle EU-sprog, så de erhvervsdrivende og andre interessenter har mulighed for at fremsætte bemærkninger til dem.

Kommissionen vil fortsat arbejde for at give de erhvervsdrivende klare lovgivningsmæssige rammer med henblik på at forbedre det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne i og uden for Unionen under hensyntagen til koblingen mellem notifikationsproceduren og den procedure, der blev etableret ved aftalen om tekniske handelshindringer inden for Verdenshandelsorganisationens rammer. For fuldt ud at opfylde målene med direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked er det afgørende, at der ydes en mere målrettet indsats for at fremme tankegangen i direktivet og sørge for en bredere implementering af det og en stærkere sammenkædning med opfølgende politikker og lovgivning.